

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1821/2019
12.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Ћирковић Мидић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства унутрашњих послова, Одред Жандармерије у Новом Саду, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 322/19 од 11.02.2019. године, на седници одржаној 12.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неблагоприятна, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 322/19 од 11.02.2019.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 2698/17 од 16.11.2018. године, одбијен је приговор месне ненадлежности. Усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу за период 27.12.2014. године до 27.12.2017. године, на основу неисплаћене накнаде, за прековремни рад, за рад ноћу, за рад на дан празника који није радни дан, исплати појединачне износе, као и законску затезну камату на појединачне износе од 14.08.2018. године, до исплате, све ближе одређено у изреци. Обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 74.952,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 322/19 од 11.02.2019. године, делимично је преиначено решење о трошковима поступка садржано у првостепеној пресуди и одбијен тужбени захтев за накнаду трошкова поступка преко износа од 68.952,00 динара до 74.952,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате. У преосталом делу одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Одбијен је, захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Испитујући благовременост изјављене ревизије, на основу члана 413. у вези члана 403. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужене није благовремена.

Одредбом члана 403. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да против правноснажне пресуде донете у другом степену странке могу да изјаве ревизију у року од 30 дана од дана достављања пресуде.

У конкретном случају побијана правноснажна другостепена пресуда достављена је заступнику тужене дана 14.03.2019. године (према повратници у списима). Ревизију против ове пресуде заступник тужене, изјавио је предајом непосредно суду дана 18.04.2019. године, дакле по протеку законом прописаног рока од 30 дана, што ревизију чини неблаговременом.

Како је ревизија тужене неблаговремена, Врховни касациони суд је на основу члана 413. у вези члана 403. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић